

enfelte ærede Talere, og der er et Punkt, hvor jeg ikke er enig med det ærede Medlem for Holbælt Amts 4de Valgkreds (Arabbe), „Private Overførsler og Obergange“, siger første Stykke i § 3, „maa ikke benyttes i de sidste 10 Minutter, før Tog, ifølge den Brugerne tilstillede Køreplan kan ventes, eller overhovedet naar Tog kan ses eller høres at nærme sig.“ Nu vilde de, der ere kendte med disse Forhold, i godt, at man ikke paa nogen Maade kan rette sig efter den tilstillede Køreplan, idet der jo paa befærdede Steder saa at sige daglig kommer Ekstratog. Derfor er det selvfølgelig rigtigt, at denne Bestemmelse er ført til, men, som det jo er sagt af tidligere Talere, Forpligtelsen her gaar ikke saa lidt for vidt, idet man jo mange Steder baade kan se og høre Toget længe før de 10 Minutter, eller længe før det kommer saa nær, at der kan ske nogen Ulykke. Paa dette Punkt maa der i alt Fald ske nogen Forandring.

Til Ledde og Bomme for private Overførsler og Obergange skal Jærnbanens Bestyrelse overlevere vedkommende Bruger en Nøgle, og hver Gang man saa skal igennem Leddet, skal det lukkes og laases — det er egentlig det, det kommer an paa, at det skal laases. Maa jeg gøre en Henstilling baade til det ærede Udvalg og den højtærede Minister. Jeg tror — og jeg tror med noget Kendskab — at kunne sige, at de vistnok der gaa en fejl Vej. Hvis det er Meningen — og det maa det absolut være —, at man vil forhindre Ulykker, skal man ikke vedtage noget, som det er umuligt at overholde. Saaledes som Forholdene nu ere, i alt Fald i den Egn, hvor jeg er kendt, og hvor jeg har lagt Mærke til Ordningen af disse Forhold, lukker man Leddene ved en Fjeder, og Leddene kunne paa de fleste Steder, naar de ere i Orden, kun lukkes op udadtil. Derved er man sikker paa, at naar der er nogen inde paa Banen i det Øjeblik, der kommer et Ekstratog, kan han hurtig komme ud til den anden Side, idet han saa blot behøver at trykke paa Fjederen. Skulle Leddene derimod aabnes og lukkes med en Nøgle, tror jeg ikke, det lader sig gøre i den Tid, der er levet dertil. Men hvis man skal have Nøgle og Laas, og Leddet skal laases og lukkes, hver Gang vedkommende kører over, er der ikke andet for, end at vedkommende

Gjere, naar de benytte et Jordstykke paa den anden Side af Banen, kenten der nu skal høres Godning eller Sæd, eller hvad det nu er, maa have en Mand placeret derved hele Tiden. Der er ikke andet for. Det mener jeg er altfor stor Bekostning og Besvær for vedkommende Lodssejer, og jeg tror ogsaa, det er mindre betryggende. Jeg tror, man kan gaa saa vidt, at man overleverer vedkommende Lodsseier en Nøgle — eller, hvis der ikke er Laas for, en Hængelaas — og overlader til ham, hvad Tid han vil laase sit Led. Derved tror jeg, man gør Ret, idet man ikke har saa saa Tilfælde, hvor en eller anden har lukket vedkommende Mand's Led op af en eller anden Grund — og det har ikke altid været gode Grunde, det har undertiden været for at bringe Manden i Forlegenhed. Saa kan Manden laase sit Led, naar han finder det formaalstienligt, men det skal ikke være en Pligt for ham at gøre det.

Ligledes er det for strengt, naar man vil indføre den Bestemmelse, at vedkommende Bruger eller Brugere skulle være ansvarlige for, at Leddet er forsvarlig aflaaaset, naar den skyldige ikke kan paavises. Naar den skyldige ikke kan paavises — hvad vil dette sige? Skal vedkommende Bruger eller Brugere paavise den skyldige? Af Motiverne, som jeg har gennemlæst, fremgaar det, at hvis den skyldige ikke under Polititundersøgelsen kan findes, saa er det vedkommende Bruger eller Brugere, paa hvem Ansvaret lægges. Denne Bestemmelse tror jeg er aldeles usforvarlig. Det kan ikke være rigtigt at paalægge en tilstødende Gjer eller Bruger af Overførslen at være ansvarlig for, at Leddet er aflaaaset, og jeg kan paa ingen Maade være enig med det ærede Medlem for Holbælt Amts 4de Valgkreds i, at det skulde være rigtigt at udpege en blandt de flere Brugere og lade ham være ansvarlig derfor. Derimod kan jeg være enig med det ærede Medlem for Holbælt Amts 4de Valgkreds i, hvad han sagde om sidste Stykke af § 3 om Brugerens Ansvar for sine Folk; thi et saadant ubegrænset Ansvar, som der her foreskrives, kan det dog virkelig ikke være Meningen at ophøje til Lov. Jeg skal dog ikke fordybe mig videre deri, men kun sige nogle saa Ord om § 12 og den dermed i Forbindelse staaende § 13, hvor man har faaet en ny